

VÄGEN TILL KLOCKRIKE

Den gamle luffaren sitter på sin trappa och minns
sin ungdoms dagar och vägar som ej längre finns.
Vi arbetade hos bönder, vi tiggde och vi svalt.
Vi böjde vår tråd, vi hade inget, men ändå allt.
I sommarens solsken sov vi på doftande äng,
på vintern blev tegelbrukens golv vår hårda säng.

Refr:

*Luffarens väg gick över slätter, skogar och berg
på vägen till Klockrike, Väckelsång, Moheda och Berg.
Vi saknade klockor och vi gick med trasiga skor,
vi hungrade och frös men vår frihet var stor
på vägen till Klockrike, Väckelsång, Moheda och Berg.*

Vi ritade våra märken på stolpar och hus
för att varna våra vänner för hundar och bus.
Vi visste ej vad som väntade bakom nästa krök,
kanske var det någon som bjöd på sovel i sitt kök.
Annars så fick man byta en blomampel av tråd
mot mat och sovplats i ladan hos dom som hade råd.

Refr:

Och vi drömde om kvinnor, och vi drömde om mat
men fick nöja oss med smulorna från bondens fat.
Självt fann jag en fäbodkulla så solbränd och grann
däruppe på vallen, långt uppe i jämtarnas lann`.
Det blev en vecka av kärlek, en vecka av lust
innan jag vandrade vidare mot en annan kust.

Refr: Finns ytterligare fyra refrängalternativ skrivna.